

Szerkesztői iroda:

Kossuth Lajos-utca (Máriaffy-ház),

a hová a lap szellemi részét megillető közlemények címzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 32 korona.	Negyedévre . . . 8 korona.
Félévre . . . 16 korona.	Egy óra . . . 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadóhivatal:

Kolozsvárt, Deák Ferenc-utca 33.

Egy négyszög centiméternyi tér hirdetési ára 8 fillér. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 2 korona.

Hivatalos közlemények sora 5 korona.

Nyilvántartási cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kedves Barátaink és Atyáink.

Pozsony vármegye átirata kezdődik ezzel a tősgyökeres jó magyar megszólítással s folytatódik még magyarosabb zamatú igékkel, melyek oly vérünkbeli való igazságok, hogy szinte csoda, hogy most találják fel először.

A nemzetiségi törvények megújítását kívánja a nemes vármegye s átiratával azt akarja elérni, hogy ugyanezt kívánja a többi rokon vármegye is.

Minden belpolitikai mozgalom erősen érdekel bennünket, mert ezek a mi igazi szívügyeink, ezek adhatnak új életerőt belénk.

Mi idáig azon siránkoztunk, hogy külföldön nem tűzik ki politikai faktoraink a magyar zászlót, de minden nagyobb emóció nélkül vettük hírét, ha letették itthon. Dühöngtünk érte, hogy nagykövetségeink nem beszélnek magyarul, de nem izgatott tulságosan, hogy hazánk igen sok községében idegen nyelven vezetik a jegyzőkönyveket, sőt intézik a hivatalos átiratokat is.

Vérig bántott, hogy a külföld nem ismeri nemzeti különállóságunkat, de itthon német fálhivatalos lapot tartunk s nem bírjuk keresztül vinni a magyar helységnevekről szóló törvényt.

Hát először itthon legyen rend. Takarítsuk le a portánk homlokára tüzött magyar czimerről a port, mely belepte s melytől sem a külföld, sem nemzetiségeink nem látták már, ha majd újból felragyog tisztán a nemzeti czimer, majd meglátják kint és bent.

Bámulatosan sülyed a magyar nimbusz a jelszó politika hatása alatt. Összes pártjaink felserélték elveiket jelszókakkal, valóságos vesszőparipán lovagoltak, nem csoda, ha gyerekeknek tartottak bennünket, kiket bárki szidhat, korholhat, nem pedig férfinak, ki csendet tud parancsolni és rendet tartani.

A nemzetiségi törvény revíziója igazi gyökeres orvoslás volna.

Nem támadás lenne ez a nemzetiségek ellen, hanem jó házi rend. Egy ur legyen a ki parancsol, de az ur apa legyen, ki gyermekeinek parancsol: gyermekeinek, akár Janku, akár Johan, akár Janó, akár Jakab vagy Jován legyen is a neve.

Szükséges, hogy az állam nyelvét minden polgára e hazának írásban és szóban jól bírja.

Ebben nem lehet elnézés, ebből nem lehet nemzetiségi sérelmet koholni. Ha a nemzetiségűk összegyűlnek, ők sem érthetik egymást ki-ki a maga nyelvén, csak úgy, ha egy közös nyelvet használnak. Valóságos áruháza hazájuk ellen, ha ilyen esetben is egy idegen állam nyelvét, a németet használják. Tessék magyarul tudni mindenkinek, ha mindjárt porosz mintára menne is az oktatás. A ki ezt meg nem érti, vagy ebből nemzetiségi sérelmet akarva követelni, az vagy stréber, vagy hazafiatal.

Micsoda állapot az, hogy messze ne menjünk — szűkebb pátriánkban is, hogy a legközelebbi vidék népe képtelen valamit magyarul kifejezni, vagy magyarul valamit megérteni. Ide járnak piacra baromfival, gyümölcsösrel mi egymással, a nélkül, hogy magyarul tudnának, vagy hogy annak hiányát éreznék.

Ő szívesen megtanul az ő kedvükért az ő idiómájukon kereskedő

és kofa egyaránt s minden hivatalos dolgokban kész tolmács áll rendelkezésükre.

Nos hát ideje megérteni velük, hogy szokásukat, viseletüket, ha van, kulturájukat és vallásukat nem bántja senki, de az állam nyelvét tudni s minden nyilvános érintkezésben használni kötelességük, mint ahogy az egész világon van.

Ha pedig ezt jó érzésük meg nem sugja, legvitálisabb érdekeiket kell hozzá fűzni a magyar nyelv ismeretéhez, a magyar haza tiszteléséhez.

Ha nem lehet az agyon keresztül eljutni a szívhez, hát a gyomron keresztül keresztül kell oda jutni. Sokszor ez az egyedüli út.

Üdvözljük Pozsony vármegyét mint zászló tartót, figyeljük hányan sorakoznak e zászló alá, vagy lesz-e ki e zászlót gyanusítani merje.

Zágrábban még forró a levegő az indulattól s mi nem tudnánk urak lenni saját portánkon.

Félre az ostoba jelszó politikával, el a gyerekes vesszőparipákkal — itt az igazi munkatér a belügyi kérdésekben. A vakációnak vége — munkára fel.

P-y

A szászrégeni jelöltek. A Hazánk írja: A báró Kemény Akos főispáni kinevezése folytán megüresedett szászrégeni kerületben — mint lapunknak írják — megszaporodott a jelöltek száma. Eddig Herczeg Ferencz jelöltsége tartotta magát erősen, ezután következett Légrady Károly szűkebb körű jelölése. Az ez idő szerinti jelöltek első sorban gróf Teleky Domokos, kinek mandátumát a Kuria tudvalevőleg megsemmisítette, továbbá gróf Wickenburg Márk államtitkár, Urmanecz Andor főispáni titkár és Lénárd református (speser, mindannyian szabadelvű pártiak. Ezekon kívül — mint tud/sitónk jelenti — a kerületben minden valóságos szerint nemzetiségi és független párti jelöltek is felfognak lépni. Magyarországi boldog ország, mert legalább a képviselőjelöltekben nincsen hiányosság.

LEVELEK.

A nagyszebeni kir. tanfelügyelőség figyelmébe.

N.-Szeben, szept. 16.

Napról-napra inkább és inkább terjed és növekedik Nagyszebenben. Különösen szembetűnő az ugynevezett új külváros „Conrad rét”. Bámulatos gyorsasággal épülnek a házak, a lakossága pedig napról-napra növekedik; különösen a reggeli órákban lehet azt észrevenni, midőn gyermekek csoportonként vonulnak fel a belvárosi iskolákra.

A minap számláltam meg s mondhatom háromnegyed 8-ig 300 gyermeket olvastam össze. Szép szám! Mely iskolát látogat a növendékek többsége? Könnyű a válasz. Az ág. hitv. iskolát. S miért? azért mert kecségettek a Conrad rét lakosait, hogy mentől hamarabb luth. el. iskolát emelnek a szeretet helyén.

Miért kell oda ág. hitv. el. iskola? Midőn a 300 gyermek közül alig van 100 szász gyermek, a többi német és magyar, kik tudom szívesebben járnának magyar tantervű iskolába, ha az állam ily exponált helyre bőkezűségével ilyet építené. Persze a nagyszebeni factorok ilyenre nem gondolnak, hanem törekszenek arra, hogy a belvárosi körzetben megtartsák, nem pedig arra, hogy a magyar állam-eszményiség tért hódítson a termékeny külváros talajában azért, hogy magyar iskolában neveltesse a leendő honpolgárokat.

Ime Brassó városában, gomba módon szaporodnak a magyar iskolák, minden kerület büszke magyar szellemű iskolájára! Létezik is az egész városban a magyar szellem!

Nagyszeben a régi képét megtartotta és meg fogja tartani sokáig, mert nem törekszenek, a kiket illet arra, hogy

a magyar áll. el. iskolák ne csak egyben a központban, hanem, ha mástól nem is legálább a „Conrad rét” hirdessék és csepegtessék a gyermekek szívébe a magyar nyelvet, mely Szebenben sajnosan gyengén hódít tért.

Ismervén új tanfelügyelőnk célját, tapintatos eljárását ez uton is felhívom figyelmét, mert a Conrad-rétlakói megérdemlik, hogy áll. iskolát bírva, kerüljék ki a szász iskolák felépítését. „Videant consules.”

„Paedagogus.”

Oláh tulkapások Balázsfalván:

Balázsfalva, szept. 15.

Állandó rovatot nyithatna e czímen egy a magyarság érdekeiért küzdő Erdélyi rész lap, mert akada anyaga minden nap és gondoskodnának kedves oláh testvéreink arról, hogy e rovat soha üresen ne maradjon. Napról-napra adja elő magát olyan esemény, mely az itteni oláhság céljait, törekvéseit megmutatja és nap-nap után kell szomorúan tapasztalunk, hogy vajmi kevés a reményünk és kilátásunk arra, hogy testvéries egyetértésben, jó összhangban szolgálhassuk edes magyar hazánk érdekeit. És ha ezen eszményi állapot bekövetkezésére minden alkalom és mód meg volna is, hajótörést szenvedne a békés irányzat művelőinek tisztességes igyekezete azon egyesek törekvésén, a kik sohse békét, sohse egyetértést akartak és akarnak, sőt hajlandók személyi céljaik érvényesítése érdekében tönkre tenni a békés irányzat művelőinek egész munkáját, csak azért, hogy nemzeti hős legyen a nevök.

A nem elfogult és józanul gondolkozó oláh ember, ma már belátja, hogy ha a magyar hazában élni és boldogulni akar, akkor ha ő esetleg Balázsfalván él is, a magyar államesszme fenhatóságát el kell ismernie és annak alá kell magát vetnie.

Igaz, hogy volt idő, midőn e helyütt tudtak dirigálni és érvényesíteni is, hisz az oláhság Mékkája, oláh Róma Balázsfalva neve volt.

Ez az állapot azonban megszűnt. E helynek számban csekély, de erkölcsi értékben annál nagyobb magyar társadalmi nemességet átértékelte és átértékelte a vezető egyének és — és én örömmel írom ezt a közigazgatási hatóság javára. Örömmel tudom be az ő érdemének, hogy erősen megalkuvást nem tűző célzattal érvényesíté igazt. Szerez érvényt az elfogulatlan és az államesszmenek hódoló felfogásnak. Megmutatja, hogy Balázsfalva is Magyarországon van, beszélhet és imádhathatja istenét, úgy a hogy ő akarja és neki tetszik akárcik, de Balázsfalvát Oláhország gyarmatának vagy fiókjának tekinteni nem hagyja, mert itt is a magyar felfogásnak kell érvényesülnie.

Örömmel regisztrálom a hatóság nemes igyekezetét és örvendő látom azt érvényesülni is. Másutt ezt egész természetesen tartják, mert ennek így kell lennie és ez másképp nem lehet, de nálunk ez nagy haladás és hogy az egyes hatóság intézkedések miatt, hogy prűskölnek oda át a másik oldalra, az már alig érthető, hisz ma már feltétlenül az ember, hogy a mostani művelt irányzat mellett, egy törvényszerű, jogos, mindenképpen indokolt intézkedés miatt haragudni alig lehet, de ha már haragudni haragszik is érte, annak olyan alakban kifejezést adni, mint azt az alább említendő ügyvéd ur tett, csak a nagy nemzetiségi düh és haragot elhárítva és elvakítva tette. De nézzük, mi volt az a szerintük nagy jog fosztás, a mely a nagy felháborodást előidézte.

Szokás volt ugyanis Balázsfalván, hogy az előjáróság dobszó mellett egyedül oláh nyelven tétetett közhírre minden közérdekű eseményt és a lakosságot érintő rendeletet. Ezen joggal megütöztetett minden magyar ember, mert Magyarországon csak joga van hozzá, minden adófizető polgárnak, hogy ő is tudja mi az az közérdekű esemény vagy rendelet, a mely az előjáróság a lakossággal közöl, mert bizony sokszor előfordult, hogy mi magyarok nem tudtuk, hogy mi is hirdettetett dobszó után, mert bizony nem értjük mindannyian az oláh nyelvet.

Szokás volt továbbá régi falusi módra, hogy az éjjeli órák és az órák a falun végig kurjantassák oláh nyelven, az itteni — de különösen az erre felé áttutott nagyszámú idegen magyarok nem csekély megbotránkoztatására. A hatóság végre elejét vette ezen ferde állapotnak, elrendelte, hogy a dobszó után való hír-

detés elsősorban az állam nyelvén a magyar nyelvén történjék és azután hirdethetnek oláh nyelven is. Az órák kikáltását pedig betiltotta és azóta fűttszóval jelzi a bakter az éjjeli órákat.

Lett ezen rendelkezésre nagy konszternáció az oláhok közt, hogy mernek Balázsfalván magyarul is hirdetni és fűjt nekik, hogy ezután nem hallják többé az éjjeli bakter zengzeties monoton hangját. Készülődtek erős támadásra és az első képviselőtestületi ülésen az érsekség ügyvédje — a ki az érseket képviseli a képviselőtestületben, kemény hangon meginterpellálta az előjáróságot, hogy merre az a hatóság rendeletét végrehajtani?, hogy mer magyarul nyelven hirdetni Balázsfalván?, hogy erre a képviselőtestület nem utasította az előjáróságot pedig annak — csak az dirigál.

Az ügyvéd ur, úgy tudom erősen vágyik a „nemzeti hős” szerepére — nem tudom azonban, vajjon az ő, vagy megbízója érzeit tolmácsolta-e ez alkalommal...? Az ő érzelmei — ténykedései és irányzatai felől tájékozva vagyunk. Tárgyalta azokat nemrég a megyei lap is és az ő hazafias működésére fel is kérte az az ügyvédi kamara figyelmét. Megbizója érzeitnek ilyen alakban való megnyilatkozása pedig elég alkalmas arra, hogy azt a magasabb körök is figyelemre méltassák. Az ügyvéd ur elfeledte a képviselőtestületi ülésen, hogy Magyarországon van, mert ha az ő ügyvédi irodája központja és minden nemzetiségi mozgalomnak, a képviselőtestületi ülés erre nem alkalmas hely és tudnia kellene az ügyvéd urnak a közigazgatási törvényből annyit, hogy az előjáróság a hatóság rendeleit igenis végrehajtani tartozik.

A képviselőtestület nem hivatott annak felbírálására és ha az ügyvéd urnak kifogása van a hatósági intézkedés ellen, ott van a II-od fokú hatóság, a mely az I. fokú hatóság intézkedésének felbírálására hivatott. Ilyen tulkapásokat követnek itt el nálunk még ma is egyesek. Megakarnák tiltani Magyarországon a magyar szót — persze ha tudnák. Az ügyvéd ur megtagadta az adakozást az állami iskola szegénysorsu, de többnyire oláh nyelvű gyermekeinek felruházására irányuló gyűjtésnél — mert azazt ugymond oda csalja őket a magyar iskolába. Nem akarja tűrni, hogy Balázsfalván magyarul nyelven is hirdessék a hatóság rendeleit — vajjon nem volna-e jobb, ha az ügyvéd ur áttenné székhelyét Bukarestbe — hol ilyen arányu vágyai bizonyára teljesedésbe mennének.

Igazmondó.

Makacs izgató.

Korn újabb pöre.

Szege dről írják:

Korn Arthur ismert pángermán agitátor, egy költeménye miatt újból az esküdtszék elé került, a mely ezt a legújabb ügyét ma tárgyalja. Korn Arthur izgatás című költeményében, a mely a vád anyagát képezi, elmondja, hogy az első sajtó-ügyében kézhez vett vádirat bősitette fel. Elmondja a költeményben, hogy felháborodik azon, hogy gyermekétől, a sváb gyermekétől, olyat kívánnak, a mit sohasem hallott.

Izgatók — ugymond — mert elakarnak szakítani bennünket őseinktől. **Kimondom bátran az ügyességnek a szemébe, hogy izgatók, mert a ki nekinek erejében német vér folyik és a ki daczára ennek nem német érzelmű, az nyomorult és ha száz esztendőre itélnének el, magyar nem leszek soha.** A kihallgatáson kijelenti, hogy nem érzi magát bűnösnek, mert a németesség nem gyűlölködik a magyarok ellen. Ez csak ráfogás az elszédődött budapesti sajtó részéről. Védője, Ehring Miklós nagyteremai pángermán ügyvéd, kéri a terhelő tanuk kihallgatásának mellőzését. Mint Kornal hasonérmű, német érzelmű magyar állampolgár tiltakozik az ellen, hogy izgatással vádolják őket, ha német érzelmeiknek adnak kifejezést. Kéri a saját mentőtanuinak kihallgatását. A törvényszék kimondja, hogy a tanukihallgatást teljesen mellőzi. Az esküdtszék a költemény tartalmáról ítélje meg, vajjon

fenforog-e izgatás, vagy sem. A bizonyító eljárást ezzel befejezték és következett az ügyész vád- és a védő védbeszéde. Ítélethozatalra csak délután kerül a sor.

Az esküdtszék délután 1 1/2 órakor hozta meg ítéletét, a melyben Korn Arthur az izgatás vádjában bűnösnek mondja. A törvényszék erre Korn 6 havi *dálmfoghádra s 200 korona pénzbírságra*, behajthatatlanság esetén újabb 10 napi elzárásra ítélte s kötelezte, hogy az ítélet lapjában teljes terjedelemben közölje.

Üsd vissza!

A bot az iskolában.

Harmadéve történt, hogy egy fővárosi tanító bottal megfenyített egy iskolás fiút. Tóth Béla ebből az alkalomból *„Üsd vissza!”* czímen egy cikket írt, mely a tanítóház körében, a czímben is megnyilatkozó tendenciájánál fogva, nagy megrázkóztatást keltett.

A zuglói tanítótestület el is határozta, hogy egy gyűlésen szóvá fogja tenni a sérelmet és megbizta Tóth Kálmán tanítót, hogy szerkeszse meg az erre vonatkozó indítványt. Tóth Kálmán békés uton akarta elintézni az ügyet, fölkereste Tóth Bélát a lakásán és megakarta győzni, hogy a bot nélkülözhetetlen eszköze az iskolai fegyvereknek. Tóth Béla szívesen fogadta a tanítót s beszélgetés közben elmondta, hogy egy alkalommal ő is kénytelen volt bottal megfenyíteni egy nevelőtlen fiút, a ki gyalázó szóval illette őt. Pár nappal ezután Ember János segéd tanfelügyelő egy nyilatkozatban hivatkozott arra, hogy maga Tóth Béla is, mint kőbor ebeket, úgy eltárgált egyszer néhány nevelőtlen csemetét. Erre a nyilatkozatra Tóth Béla egy másik cikkel felelt, melyben azt írta, hogy vendége kiszolgáltatta őt az ellenségnek. Ilyet — ugymond — még az ellentáborba furakodott kém sem tesz, mikor vezérének referál.

Tóth Kálmán e kitételért rágalmazás és becstelenséért miatt sajtópórt indított Tóth Béla ellen, amde az esküdtszék felmentő ítéletet hozott. A főmagánvádló részéről benyújtott semmisségi panaszt a kir. kuria, Tarnai János bíró előadása alapján, Szerényi koronagyőztes helyettes indítványára, tegnap elutasította.

Egy urinő tragédiája.

Megakadályozott öngyilkosság.

Szege dről, szept. 15.

Érdekesítő, tragikus részletekben gazdag regényt szőtt ismét az élet. A regény első fejezeteit a jólét kétes világítású sugarai ragyogják be, a befejező része tele van sötét hangalattal, bánattal, és megrázó tragédiává formálja ki az egész szomorú történetet.

Schöffner szabadkai kereskedő pár évvel ezelőtt feleségül vett egy bájos szabadkai hölgyet, Púrszky Jolánt, a kiről akkor mindenki tudta a városban, hogy másnak ígérte oda a szívét. A házassági frigy nem hozta meg a fiatal pár boldogságát: a főúr féltékenységgel üldözte az asszonykát, a kirol tudta, hogy csak a szűlei kényszerítették hozzá, de a szívét nem tudták megajándékozni, mert az régóta másfelé vonzotta a leányt. Az üldözésektől, az ártatlanul szenvedett gyötrelmekről idegbejába esett az asszony és fölment a fővárosba, hogy ott gyógykezeltesse egyre súlyosbodó betegségét.

Mialatt ő odafenn járt, otthon tözsdespekulációkra adta magát a férje, melyek oly szerencsétlenül ütöttek be, hogy rövid pár hónap alatt teljes vagyoni romlásba döntötték a kereskedőt. Mikor az utolsó, súlyos veszteség érte, pisztolyhoz nyúlt és kioltotta az életét.

Az asszony nem sokára gyógyulva tért haza a fővárosból s rémülten látta az elhagyatottságot, a jólét nyomán olyan rövid idő alatt fölbujrázott nyomort és miután elsírta a férjét, megtörtén, súlyos idegijába visszaesve utazott vissza a fővárosba.

Betegségét nem tudták többé meggyógyítani az orvosok. Erre megfogamzott lelkeben az öngyilkosság gondolata és tegnap este megjelent a Duna vasúti hídján, hogy végrehajtsa végzetes elhatározását. Perczekig ideges türelmetlen-

HEVESY JÓZSEF műasztalos
elválal minden e szakba vágó munkákat,
tervezést és költségvetéseket
saját műszaki irodájában készít.

KITÜNŐ MINŐSÉGŰ, GŐZBEN SZÁRÍTOTT
PARKETT
ELADÁSA
709. 34-50
KOLozsvÁRT.

Gyár és PARKETT nagy RAKTÁR
egész koesi rakomány □ mtre á 2 kor. 60 fillér,
kisebb mennyiség □ mtre á 2 kor. 80 fillér,
készpénzfizetés mellett.

séggel járkált föl és alá a hidon. Egyszerre csak fölmászott a hid karjára, de ugyanekkor ott termett mellette egy rendőrségi megakadályozta az öngyilkosságot. Karon fogta az izgatottságtól remegő nri asszonyt s bekísérte a főképítványra.

Odabenn megtörtént, keserves zokogással beszélt el az élete folyását úgy, a mint föntebb írva van. A rendőrség úgy határozott, a szerencsétlen nő ügyében, hogy hazaszállíttatja illetőségi helyére Szabadkára, a rokonaihoz.

Veszedelemes virágok.

Kifosztott gróf.

Kimeríthetetlen a gonosztevők furfangja és leleménye. Mindig új meg új eszközöket fedeznek föl, a melyeknek segítségével idegen tulajdonhoz férkőzhetnek. Az eszközöket pedig ma már a technika vívmányai is szolgáltatják néha nekik. A legújabb gonosztevő furfang az, a melynek a csár főkamara, gróf Nariskin esett áldozatul a minap. A gróf minden ismerőse tudta, hogy nagyon szereti a virágokat. Ezt az előszeretettel használtá föl egy ügyes asszony arra, hogy a grófot vagyónak egy részétől megfosztja. Pétervárról Dorpatba utazott a főkamara vonaton. Az első osztályú kocsiban, a hová beállt, egy elegánsan öltözött nő ült. A hölgy szép, fiatal és igen kecses volt. Kezében egy virágbokréta tartott. A gróf a hölgyet is nézte, a bokréta is nézte. Nem tudta hamarosan eldönteni, hogy melyik szebb: a nő-e, vagy a virág-e? A vonat megindult s a gróf egyre jobban merült el a nő és a virág szemléletébe. A hölgy végre odanyújtotta a grófnak a virágbokréta, megengedte, hogy a főkamara virág illatában gyönyörködhesse. A virágnak csakugyan jó illata volt. Nariskin ugyanis egy elkábult tőle, hogy csakhamar mély álomba merült. Sokáig aludt s tőle. Mikor fölébredt, hűledeve konstata, hogy társzja, a melyben nagy pénzösszeg volt, nincs a zsebében. De nem volt ott a hölgy sem és nem volt ott a virág sem. Az ösmeretlen szép gonosztevő ösmerte a gróf gyöngéjét a virágok iránt. Behintette virágait valami illanó altatószerezellel és egyszerűen kivetette a gróf zsebéből a társzját. Az állomásra érve a kalauz elmondta, hogy a szép ösmeretlen nő már régen leszállt a vonatról az egyik állomáson. A hölgynek eddig nem tudtak nyomára akadni. De valószínű, hogy a gróf sem fog ezután oly elragadtatással szép virágokra nézni, mint eddig.

A város regálé ügye.

VII.

(Végo.)

Ezek alapján a szükségletet következően részletezzük:

1. Jövedéki kezelési főnök törzsfizetése k. 3000 1 százalék jutaléka a jövedéki hivatal által kezelt összegekből k. 5.273 összesen k. 8.273. 2. Főkönyvvizetési törzsfizetése k. 2.400 lakbér k. 500. 3. Könyvvizetési törzsfizetése k. 2000 lakbér k. 240 5. Irodaszolgálat fizetése 480, lakbér 120. ruha általán 130 k. összesen 720 6. Előadó tanácsos működési pótléka k. 1200 7. közbizághídi személyzet működési pótléka k. 2.000.

Külszolgálat.

8. Ellenőr törzsfizetése k. 1.400 lakbér k. 340 9. 7. I. oszt. felügyelő á) havi 150 korona k. 12.600 10. 7. II. oszt. felügyelő á) havi 100 korona k. 8.400 11. huszvizsgáló á) 100 korona k. 1.200 12. Helységbér 4 szoba k. 1.400 13 fűtés vi-

lágítás k. 1.000 14. nyomtatványok k. 1.200 15. fogattartás félrészen 2.100 összesen k. 57.573.

Ezen kiadások a regale jövedelmekkel szemben az államkincstár terhére lévően elszámolandók a 378.784 k. nyers bevételnek 12.53 százalékát teszik ki szemben a temesvári 14.1%-kal.

A város házipénztárának terhére a következő kiadások lennének elszámolandók:

16. Vámellenőr törzsfizetése k. 3000 lakbér k. 600 17. 2 helypénzszedő á) 600 k. törzsfizetés, 120 k. lakbér 120 k. ruha általán = 840 x 2 összesen 1.680 18. 3 I. oszt. vámos á) 900 k. törzsfizetés, 120 k. lakbér 120 k. ruha általán = 1140 x 3 összesen 3.420 k. 19. 4. II. oszt. vámos á) 600 k. törzsfizetés, 120 k. lakbér 120 k. ruha általán 840 k. összesen 3.360. 20. A felsőszén utcai, bácsuti, törökutcai és kajántó uti vámosoknál 4. III. oszt. vámos á) 360 k. és természetben való lakás k. 1.440 21. 3 I. oszt. jegyellenőr á) 900—120—120 k. 3.420 22. 4. II. oszt. jegyellenőr á) 600—120—120 k. 3.520 23. Nyomatványok k. 1.200 24. Fogattartás fél rész k. 1.200 összesen k. 21. 840.

A vámbevételek összesen 148.590 k. tesznek ki, a kezelés tehát a bevételek 14.7 százalékát emésztí fel.

Vizonyítva a vámkezelésre eddig fordított kiadásokat a most felsorolt szükséglethez az 1901 évi elszámolás szerint személyi és dologi kiadás 18.926 k. 75 f. a vámhivatal 3 százalékos jutaléka 2.047 k. 46 f. összesen 20.974 k. 21 fillér volt, a javasolt többlet kiadás tehát évi 866 korona.

A személyzet a polgármester által rövid felmondási határidő mellett szerződésileg lesz felveendő.

Eddigi gyakorlat szerint minden egyes vámmalomnál állandóan ugyanazon vámos működött és mellette szintén állandóan jegyellenőr volt alkalmazva.

Jövőre nézve csak a fenebb 20 tétel alatt felsorolt III. oszt. vámosokat váljuk ugyanegy helyen állandóan alkalmazandóknak, mivel ezen állomások oly csekély forgalmuk, hogy azokért nagyobb kiadásokba bocsátkozni nem érdemes.

Az I. és II. oszt. vámosok és I. és II. oszt. ellenőrök azonban egymás között folyton és gyakran kicserélendők lesznek.

Megfontolás tárgyát képezheti az, ha vajon nem volna-e célszerű a mostani átjuktatással való ellenőrzés helyett a vámcsekedulát perforált szelvényekkel látni el, melyet az ellenőrök gyűjtenének és azokért buzditás végett temesvári mintára súly szerinti díjazásban részesülnének.

A büntetéspénzek ez idő szerint akta mellett szabhatnak ki. Az eljárás egyszerűsítését van hivatva szolgálja B. botis vámcsekedulák forgalomba hozatala úgy, hogy a rendőrség segélye csak az esetben vétesek igénybe, ha a fél és a jövedéki hivatal közötti egyezség nem jött létre.

A mi az értékegyek nagyságát illeti, azokat ugyanolyan értékben váljuk kibocsátandónak, mint a minő válpénzeink vannak, tehát 2, 10, 20 filléres 1 és 2 koronás érték jegyekben. Legfőnnebb a 20 filléres, helyett 6 filléreseket kellene behozni, hogy a 10 filléres kisebb összegek 1—2 bárczával beszédhetők legyenek.

A jövedéki hivatal belszervezete és ügykezelése.

A hivatal élén a jövedéki kezelési főnök áll teljes intézkedési jogkörrel. A számfelvitést végezné a II. könyvvizetési.

Ponsonby különös kifejezéssel a szép arcán nézett utánunk.

— Nagyon jól van — mondá magában — semmihez sem vagyok lekötve, de a gazdag özvegy házához a bemenetelt megnyertem. Alig vártam, hogy felnyit kereszttől tudjak vinni. Szerencsém volt, hogy Valet ösmertem. Azt kívánom, hogy bár inkább a leányé volna a vagyon! Akkor nem haboznám — mindent elkövetnék, hogy megnyerjem. De az özvegy is nagyon szép; félek, hogy elveszítem a szívemet. Soha sem hittem, hogy valaha szerelmes legyek, de szavamra mondom, attól a leánytól félek.

III.

— Oh, Kóra! — tört ki három fiatal leánynak az ajkairól.

Egy szép vidám leányka nevető arccal fordult a társai felé.

— Igen — ti mindig azt mondjátok, „Oh, Kóra! De miért ne mondanám ki, amit gondolok? Nem én vagyok az egyedüli leány ezen a világon aki feltette magában, hogy egy bizonyos férfival házasságra lépjen.

Tudom, hogy e tárgyról előre beszélni nem tartják illendőnek és én csak veletek közlöm azt. Ti tudjátok, hogy mi szeretjük a dolgokat egymásközt megbeszélni és mi e rövid idő alatt is majd nem úgy érezzük egymás iránt, mintha testvérek volnánk.

— Igen Kóra! — volt az élénk válasza.

Nem tudom elgondolni, hogy ide jövedel előtt mit csinálunk! Te mindent megváltoztattál számunkra. Én azt gondolom, hogy te mindent meg tudnál csinálni amit kívánál! De sir Vale Russell? Édes

Az összes bárczák perforált szelvényekkel látandók el, melyeket a pénztárnoknál a bevételezéskor lefejt és napi jelentéseikkel mellékel. A bor és szesz bárczák különböző színűek lesznek, a pénztárnoknál pedig hasonló színű 2 jelentést ívet fog vezetni. A napi zárlat után a befolyó pénzt a hivatalfőnök veszi át és 10 naponként jelentést mellet kerek összegekben szállítja be. Minden hó végén lezárolás tartatik és a havi bevétel úgy szállíttatik be, hogy a házi pénztárban kimutatott egy havi fizeteredmény végösszege a hivatalhoz befolyt pénz végösszegevel a kiadások leszámítása után egybevágjon.

A központi személyzet fizetését a házi pénztárból kapja a külszemélyzet fizetése és egyéb budget szerű kiadások a 13 minta szerinti módon közvetlenül a hivatal által teljesíttetnek.

A városi számvévi hivatal ügyköre annak szervezeti szabály rendeletében már körvonaloza van.

A hivatal közvetlen ellenőrzésével az ügykezelés, ügyrend és ügyszolgálat tekintetében az előadó tanácsos lesz megbízva a polgármester intézkedési jogkörének fenntartásával.

Véleményünk szerint ez a szervezet és ügyviteligen könnyen beilleszthető a vámhivatal ügyszervezése tárgyában a tekt. Tanácshoz benyújtott és előkészítés alatt álló szabályrendeleti javaslatba.

Ha a tekintetes Törvényhatóság elhatározza azt, hogy a most körvonalozott elvek alapján házi kezelésbe veszi a regale jellegű jövedelmeket és a jövedéki hivatalhoz utalja át az átszervezendő vámkezelés ügyét ügyviteligen hisszük, hogy rövid idő alatt megfogunk szűnni a közönség köréből sok év óta elhangzó panaszok, a város pedig évről-évre fokozódó és gyarapodó bevételekhez jut.

A közönség körében sikerült nemcsak hangulatot, hanem többséget is teremteni annak a balhitekn, mintha a házi kezelés csak egynehány érdekelt magánérdeke volna, a mely a város közönségének és házipénztárának kárán keres magának kielégítést. Ezzel a célzatosan terjesztett téves fel fogással szemben foglalok állást. Nem tudom, sikerült-e kimutatni a valódi tényállást, és sikerült-e az álláspontomat úgy kifejezni, hogy az mindenki számára megérthető legyen. Egyet azonban tudok. A város „közönsége” nem valamely elvont fogalom, hanem az egyesek és társadalmi osztályok összességéből áll. A midőn a közönség „iparosoktól”, „gazdaközönség”, „háztulajdonosok” stb. érdekeiről vitatkozunk és határozunk, akkor nem magánérdeket védünk, hanem közügyet képviselünk. Az a kötelességünk és az a feladatunk, hogy a város minden egyes polgárának boldogulását elősegítsük, nem pedig az, hogy elébe akadályokat gördítsünk. Itt is arról van szó. Körülbelül 800—900 emberre megy azoknak a száma, a kiket a jelenlegi rendszer sújt. Ezek ugyanannyi családot tartanak fenn. Sérémeiken segíteni lehet a közönség többi részének károsodása nélkül, sőt hasznával, tehát kötelességnek tartom segíteni.

Dr. Tutsek Sándor.

SZINHÁZ.

A 48-as honvédek a színházban.

Kossuth Lajos születésének 100 éves fordulóját a Nemzeti Színház is megünnepli pénteken Verő György hazafias színművével „1848”-al, a mely előadásra Megyeri igazgató

mi alig ismerjük öt annyira, hogy szóba álljunk vele!

— Abból nem következik, hogy miért ne ismerte volna meg jobban.

A testvérek egymásra néztek, félig mulattatva és félig zavardottan. Mind a hárman kellemes arcú, egészséges angol leányok voltak, nem szépek és semmiképpen sem kitűnőek a megjelenésükben, de jó kedélyű értelmes arcuk volt és közép osztályos, teljes összhangzásban.

Házuk Baillon mezővárosnak a külvárosában állott, atyjuk városigazgató volt és a főtéren volt az irodája. Ok sohasem aspiráltak a vidéki társaságokra, amár a szomszédságban levő nagy házak néhány tulajdonosaival közönséges ismeretségben voltak, mert Weston ur becsületes és éleseszű ember volt és a nagy birtokosok között többen fordultak hozzá az ügyes bajos dolgukban, minthogy a londoni ügyvédjüknél irjanak.

Westonné és a leányai alkalmilag meg voltak híva a nagy házaknál adott nagyobb és vegyesebb elfogadásoknál, amár a bensőbb körbe soha sem hatottak és bizalmasabb viszonyban soha sem voltak velük.

De az a szép és jól öltözött leány, a ki a társaság lelke volt, kevésbé látszott a környezetével találni. Elegáns ruhája minden mozdulatával suhogott; a karján vastag arany karperecek voltak, az egyiknek a közepén egy kis óra volt; gyémántok csillogtak a fülnél, amár az idő csak kora délelőtt volt és ő úgy beszélt és mozgott, mint a ki meg volt szokva, hogy mindent a kénye és kedve szerint igazítson.

(Folyt. következik.)

kellő számú jegyet bocsátot rendelkezésükre a 48-as öreg honvédeknek, a nemzeti nagy események még élő tanuinak, hogy az átélt dicsőséges multat újra lássák elvonulni emlékeztetükben.

A postás fia és huga, Buchbinder kedvelt bohósága holnap esütőrtökön 7-szer kerül színre.

Ripp van Winkle-t Planquette elévülhetetlen operettjét tűzte ki az igazgatóság szombatra Kassával és Szabó Mariskával a főszerepekbe.

Kossuth-ünnep.

Kolozsvárt.

Meghívó.

Kolozsvár sz. kir. város Törvényhatósági Bizottságának t. cz. tagjait van szerencsém

Kossuth Lajos

születése napjának száz éves évfordulója alkalmával, folyó éviszeptember hó 19-én (pénteken) d. e. 11 órakor, a városház nagytérben tartandó

Rendkívüli Disz-köszgyűlésre

hazafias tisztelettel meghívni.

Kolozsvárt, 1902. szept. 15.

Szvacina Géza,
polgármester.

Tárgysorozat:

1. Disz-köszgyűlés ünnepélyes megnyitása.
2. Emlékbeszéd, tartja: dr. Márki Sándor, egyetemi tanár. tb. városi tanácsos.
3. Indítvány: Kossuth Lajos szobrának és arczképének elkészíttetése iránt.

Felhívás

az Egyetemi ifjúsághoz.

Egyetemi Polgártársak!

A kolozsvári tud. egyetemi ifjúság rendező bizottsága ezt a lelkes hangú felhívást bocsátotta ki:

E hó 19-ik napján lesz 100 éve annak, hogy a magyarok Istene megad nekünk a mi Messiásunkat: Kossuth Lajost. Mély álmát aludta akkor árva nemzetünk!... Letargikus álmában mi sem zavarta meg...

De jöttek az eszmék... Nyugatról keletről önként zúgott át a Szabadság szele szájára fölébredt ez alvó nemzet is s szétszaggató századok kovácsolta rablincseit, mely oda kötö őt ezeréves nyughelyéhez, hogy mezengett az ég és föld belé!...

S aztán jöttek a dicső küzdelmek... Az alvó oroszlan megrázta bozontos sórnyét s csak úgy hullottak alá az abba fogózott hitvány parasiták!...

És jött a perzsesztő naphevében a Szabadság, Egyenlőség, Testvériség triászja alatt az élet-halál harc. És küzdött az álmából ébredt százzsivű oroszlan... Küzdött addig, míg utolsó szíve is meg nem semmisült...

E dicső küzdelmek lelke volt: Kossuth Lajos.

19-én lesz száz éve, hogy istenünk nekünk adá őt és a nagy napot ünnepeljük meg mi is Egyetemi Polgártársak úgy, hogy lelkesedésünk futó lángként terjedjen tova s szálljon rá mindenkre, hasson át mindenkit, kinek keblében igaz honfiai szív dobog!

Itt közöljük (Polgártársak) a mi ünnepélyünk rendjét; jöjtek mindannyian, lelkesedjünk mindnyájan, hisz a mi lelkesedésünk tüze a jövő biztos záloga arra nézve, hogy bár áldjon, vagy verjen sors keze e hazában élünk, halunk kell.

1. 19-én d. e. 11 órakor gyűlekezés a központi egyetem színház felüli bejáratánál.

2. Fél 12 órakor a vasuti zenekar kíséretében elindulás s a Kossuth Lajos, Deák Ferencz, Unió és Jókai-utczáknak bejárása a zenekar által játszóandó induló mellett.

3. Pont 12 órakor gyűlekezés, illetve fölvonulás a városháza erkélye elé hol az ünnepély lefolyni fog a következő műsorral:

I. Énekel a földmives dalárda.

II. Ima: Rákosi Jenőtl elmondja: Lukács M. joghallgató.

III. Ünnepi beszéd: tartja: Kónya Kálmán ref. theologus.

IV. Szavaltat előadja: Gál Jenő tanárjelölt.

V. Énekel az Egyetemi dalkör.

Iti is, e helyen is felkérünk Polgártársak, hogy a mi ünnepélyünk előtt, a

d. e. folyamán tartandó hálaiteni tisztelgeten lehetőleg csoportokba oszolvajen-jenek meg.

A város t. Polgárságához pedig azon kérésünkkel fordulunk; hogy ünnepélyünk előtt menetünk a csatlakozással minél imponásabbá tenni sziveskedjenek.

Kolozsvárt, 1902. szept. 16.

Hazafias üdvözléssel:

Az Egyetemi ifjúság Kossuth ünnepélyének rendező bizottsága nevében:

Benke Antal, Sándor Vitos,
r. b. elnök. r. b. titkár.

Az unitárius főtanoda.

Az unit. kollegium tanári kara és ifjúsága szept. 19-én Kossuth Lajos 100 éves fordulóján ünnepélyt rendez, melyre a t. közönséget ez uton is szivesen látja. Az ünnepély sorrendje: Délelőtt háromnegyed 8 órakor isten tisztelet a templomban, melyen testületileg vesz részt az intézet tanári kara és ifjúsága. Az isten tisztelet után a kollegium disztermében ünnepély lesz. Az ünnepélyen imát mond Gál Miklos IV. év. papnöv., Kossuth hallhatatlan érdemeit méltatja Kovács János főgymn. tanár és az ifjúság részéről beszédet mond Veress Gábor VIII. o. t. Közben ének és zenedarabok lesznek.

A református főtanoda.

Az ev. ref. koll. Kossuth ünnepélyének sorrendje a következő: 1.) Te benned bízunk. Énekl az ifjúság. 2.) Ima. Mondja Bíró Sándor vallástanáár. 3.) Szózat. Énekl az ifjúság. 4.) Dr. Szathmári Károly. Kossuth. Szaválja Segesvári Viktor VIII. o. 5.) Kossuth nóták. Előadja az ifjúság 8 tagja. 6.) Emlékbeszéd. Tartja: Török Pál VIII. o. 7.) Eredeti magyar dalok. Előadja az ifjúság 8 tagja. 8.) Révi Nándor: Kossuth. Szaválja Benedek Márton VIII. o. 9.) Hymnus. Énekl az ifjúság. Belépti díj nincs, az ünnep pontosan 9 órakor kezdődik az intézet tornacsarnokában. Az érdeklődőket szivesen látja a rendezőség.

A kereskedelmi akadéma.

A kereskedelmi akadéma felső kereskedelmi iskolájának „Jókai” önképzőköre f. e. szeptember 19-én d. e. 1/9 órakor Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulója alkalmával az intézet disztermében nyilvános ünnepet rendez, melyre az érdeklődőket szivesen látja az igazgatóság.

Nyilatkozat.

A dévai mandátum ellen benyújtott petíció tárgyalásával kapcsolatosan az a hír került a lapokba, hogy a dévai tanítóképző növendékei kirendeltettek a Thoroczkay Miklós gróf programbeszédének a zavarására. „Mi, a nevezett intézet tanári kara, felháborodással jelentjük ki, hogy minden ilyen hírlérlés, bárki által és bárhol terjesztessék is, tökéletes valótlanság és rosszszarkatu, czélzatos ráfogás. Kelt Déván, 1902. szeptember hó 13-án.

Boga Károly s. k. igazgató, Lázárics János s. k., Kibédy Lajos s. k., Kolumbán Samu s. k., Silex Károly s. k., Kuzaila Péter s. k., Hajtman Pál s. k., Makai Jenő s. k., Szalatsy Rezső s. k., Heves György s. k. tanárok.

Esküdtszéki tárgyalás.

Kolozsvár, szept. 17.

Ma d. e. folytatta az esküdtbíróság a Richzeit Arthur ellen a Friss Újság mult évi aug—novemberi számaiban Sándor József Emke t. alelnök fötitkár sérelmére sajtó utján nyilvánosan elkövetett becsületsértő és rágalmozó kifejezések miatt megindított tárgyalást.

A bíróság megállapította a kérdéseket. Azokat dr. Lázár Ernő felolvassa. A kérdések felolvasása után Sándor József beszéde elmondásához kezdett.

Ismertette az Emke törekvéseit, melynek nem szabad a nemzet fiainak bizalma által összeadott fillérekkel bíró tökélet kockáztatni. Ilyenformán csak másodsorban foglalkozhatik közgazdasági, ipar pártolási kérdésekkel. E tekintetben az Emke előljárt. Alakulása után nem sokára kiállításokat rendezett. Mődját ejtette, hogy magyar ipar produktumokért százezreket kezelhessenek az iparosok. Az iparpártolást folytatta azzal, hogy olyan hazai iparcikket forgalmat a melyekért milliók mentek eddig a külföldre, előmozdítsa. Így kezezte támogatni az Emke gyujtót. Példáját követte a Hirlapírók Szövetsége, a Tanító Ház, a Budapesti Mentő Egyelet, Fmke, Eke és számos hazai testület. Az eredmény kedvező, a mennyiben ma már tetemesen redukálódik a külföldi behozatal. Elősorolja a többi iparcikket is, a melyekhez az Emke erkölcsi támogatást adta. Ezek is lendületbe jöttek s a külföldi behozatalt redukálták. Kimondotta azonban az Emke, hogy élelmi élvezeti cikkeknek nevét oda nem adja.

SZEPESVÁRI ALADÁR
órás és ékszerész
Kolozsvárt, Wesselényi Miklós-u. II.

Uj üzlet

Bátor vagyok jelen hirdetéssel e lap olvasói figyelmébe ajánlani valódi **Longines, Omega, Tavannes Vatch Co., Hungária gyártmányu arany, ezüst, acél, nickel, zseb, fali, inga, asztali, ébresztő, disz és seccesios óráimat, továbbá arany, ezüst ékszeremet, ugyszintén chinai ezüst áruimat.** — Azonkívül megrendelésre készítek **egyházi felszerelést és toronyórákat** jutányos árban. Mindennemű **órák és ékszerek** pontos javítását jótállás mellett eszközölöm. **Vidéki megrendelések posta fordultával.** 849. 8—100.

Nem az anyagi előnyöket nézte, hanem tekintettel volt a hazai ipar pártolására és fejlődésére. Az Emke választmányából indult ki az a mozgalom is, amely az Erdélyi Iparpártoló Szövetséget létesítette. Ez a szövetség a szülő elnökül választotta meg.

Az Emke papirt ez előtt 15 évvel a fővárosi választmány a Károlyi czéggel már gyártotta.

Az Emke a legnagyobb nyilvánossággal dolgozik. Választmányi tagjának száma 2000. Mindenkinél a legnagyobb készséggel ad felvilágosítást.

Ismerteti az Emke organizmusát, a direktorium és választmány működését.

Majd vissza tér az Emke levél papírral kapcsolatosan indított méltatlan támadásokra.

Idézi annak sértő passzusait. Rendre bonczolja azokat és megvilágítja a czélszót, amely az irattak. Kimutatja, hogy egyik oldalon a Friss Újság sértegette a Rigler gyárt és Emkét, a másik oldalon pedig hirdeti és ajánlja az Emke padlófenyőmázát, a harmadik oldalon a Mödlingi cipő gyárat, párisi áruházat stb.

Rátér ezután orsz. képviselői szereplésére.

Ismerteti a parlamentben szereplését, a hol inkább a közművelődési bizottságban működött. Ő szolgált fel egyedül a kormány-pártból a helység nevek megállapításánál a magyar érdekekben. Másodszor az obstrukció alkalmával szolgált fel a legviharosabb napon.

Az erdélyi püspökség kérdésénél is felszólalt, de nem úgy, mint a hogy Richzeit magyarázta.

Majd választási és egyéb ügyeit ismertette, rá mutat azokra a pontokra, amelyekkel Richzeit Arthur méltatlanul támadta.

A negyedik pontnál rá mutat ama rágalmakra, melyek őt úgy írták meg, mint osztrák ipar pártolót. Ígyezett az Emke mindenképpen helyesen felvilágosítani a tényekről, Richzeit azonban nem függesztette fel ítéletét, hanem folytatatta sértő és rágalmazó, alaptalan közléseit.

Kimutatja, hogy Richzeitnek könnyű lett volna bizonyítani, ha igaz, van vádját. Az Emke levél papírból becsatlottatott volna bár egy lapot abból, ami szerint Ausztriából került. De ezt nem tette. mert nem tehet.

Sőt midőn az Emke közölte a Friss Újsággal a megejtett vizsgálat rendjén az eredményt azt nem közölte. Elzárta a felvilágosítást lehetőségét és tovább folytatta vádjait, rágalmait, a nélkül, hogy csak egy tenyérnyi bizonyítékkal támogatni tudta volna vádjait.

Beszédjét 2 óra 10 perc elteltével elnök félbe szakította s 20 perc szünetet adott.

Szünet után.

Sándor József folytatta ezután ismeretést annak, hogy Richzeit Arthur 1000 majd 2000 iparos aláírását helyezte ki társba arra nézve, hogy Sándor József nem tölti be hivatását. Ő nyomban nem csak a direktorium nem csak a választmány, hanem a közgyűlés határozatait is figyelmen kívül hagyta.

Rá mutat azokra a sértő kifejezésekre, a miket vele szemben elkövetett. Felhozta, hogy ő kitűnően végezte középiskoláit s az egyetemet. Félben maradt existenciájának tehát nem tekinthető. Pályát dijakat nyert az egyetemen. Mint hírlapíró kezdte pályáját. Innen került az Emke élére.

Mint a szabadságharcban részt vett emigráns fia, ő külföldön született. Ezzel örökölte azt a hajlamot, hogy életét hazájának szolgálatára szentelje saját erejéből küzdött fel magát.

Kimutatja, hogy Röck Pál, Kuun Kocsárd nagyalapítók ajánlatára lett a törzs fizetése megállapítva 2000 frtba. Az egyetemen ő titkára, ellenőre, pénztárnoka volt egy személyben. Önfeláldozással dolgozott és dolgozik. Fáj neki, hogy éppen Richzeit, a ki a szocialisták elvek hirdetője, használ ilyen hangot. Fáj azért, mert ez lankasztja a hazai ipar pártolása körül a buzgókodást. Richzeit nem tudván bizonyítani vádjait, újabb hamis vádakkal tetézte bűnös cselekedeteit. Ugy tett, mint az adós, aki újabb adósság csinálással igyekszik magán segíteni.

Felelősi, hogy Richzeit Arthur hivatkozott az Eke nyilatkozatára. Amde ez az Eke elnöke Feilitzsch Arthur báro visszavonta. Richzeit lapja kacsa szült.

Ezeknek lett egy csibéje, melyek éhezve járnak a világ. Richzeit kontár festő. Mázoló. Több annál bemázoló. Róla egy torz alakot mázolt.

Richzeit mint hírlapíró cselekedett. Ezzel védekezik. Miért adassék a hírlapíróknak több, mint másnak? Súlyosbító az, ha valaki a gondolatait hibásan közli mert a lapban a gondolatokat fixálja.

Ő nem a becsületét keresi, mert azt Richzeit tőle nem veheti el. Azt csak ő dobhatja el magától. Ő a becsületet keresi, a mi értékes bármínél. A közbecsülés és bizalom értékesebb bármínél, mert csak ezzel lehet a társadalmat fenntartani. Azt a rekordot, a melyet Richzeit elért, más meg sem közelíti. Ő a sértett fél, állandóan ártatlanságát bizonyította s Richzeit ur a maga védelmére felhozni semmit sem tudott.

A nagy hatást tett vádbeszéd után Váradi Aurél kezdte meg védőbeszédét, melyben elsősorban az EMKE működését kritizálta, kapcsolatosan a védelemmel. Az idő előrehaladottsága miatt azonban az elnök az ülést d. u. 1 órakor délután 3 óráig felfüggeszti.

MINDENFÉLE.

— szept. 17.

— **Koszoruk a szobron.** Amint közeledik a Mátyás-szobor leleplezési ünnepélyének ideje, Magyarország minden vidékéről mind többen és többen jelentik be részvételüket. Nagyon sokan azonban nemcsak ezáltal igyekeznek a nagy nemzeti király iránt hódolatukat kifejezni, de azáltal is, hogy szobra talapzatára koszorút helyeznek. Már eddig is sok egyesület és iskola jelentette be, hogy a szobrot megfogja koszorúzni, a mai postával pedig Debreczen szab. kir. város, a Vidéki Hírlapírók Orsz. Szövetsége és a Délmagyarországi Tört. és Régész. Múzeum Társulat jelentette be, hogy küldöttsége koszorút is hoz magával, hogy azt a dicső király szobra talapzatára tegye.

— **A Mátyás-ünnep vendégei.** A mai nap folyamán a leleplezési ünnepélyre a következő bejelentések érkeztek: A főrendihatóságok közül Hont vármegyét Létis Gyula főispán és három tagból álló küldöttség. Békésvármegyét dr. Pábr Sándor alispán, Bajcsán Beliczky Géza és dr. Zöldy János, Sopronvármegyét dr. Baán Endre alispán, Bauer Ottó és Németh János prépost-plébános, Szabolcsvármegyét br. Feilitzsch Berthold főispán, gr. Pongrácz Jenő és Megyeri Géza curiai bíró fogják képviselni. Ma jelentette be a Kisfaludy-Társaság is, hogy részt fog venni az ünnepélyen s ez alommal Hegedüs István rendes tag fogja képviselni. A Délmagyarországi Történelmi és Régészeti Múzeum-Társulat képviselőiben a társulat egy tagja, a Magyar Néprajzi Társaság képviselőiben pedig a társaságnak később bejelentendő két tagja fog Kolozsárra utazni. Szintén a mai postával jelentette be a Budapesti Áru- és Értéktőzsde is, hogy Horváth Elemér és Sándor Pál tőzsdetanácsosok és dr. Félégházy Ágost főtitkár által képviseltetni fogja magát. A helybeli meghívottak közül képviselőit bejelentette a Kegyesrendi Társház, a m. kir. pénzügyigazgatóság, a m. kir. adóhivatal, a m. kir. erdőszámvétség és a kir. ügyészség.

Távolmaradását szép levél kíséretében mentette ki gróf Kun Géza, a Mátyás-kultusz egyik leghivatottabb alapítója, ki Magyar Tudományos Akadémia és az Erdélyi Irodalmi Társaság képviselőitől felkért. „Egészségi állapotom gyarol volt” — írja — ha valaha, egy most érzem leginkább, mikor lelkem egész valójá, hő óhajaitaim mind egyike Kolozsár felé ragadnak, hogy ott azon országos s egyszersmind világszerte nagy ünnepélyen jelen lehessen, a melyen a hazai s világtörténelmi egyik legfényesebb alakjának, legkitűnőbb hőisének, a dicsőségtől körülölgazott Mátyás királynak lovas-szobra fog lelepleztetni, örök emlékül azon multra, amely nem mulandó s örök intelmű s buzditásul a jövő évszázadnak az idők végtelenségéig.

Fájdalom! tartós rosszullétem miatt le kell mondanom azon szerencséről azok közt lehetni, akik ott megjelennék, s a közelgő s váru várt örömapot lelkemben s hazafias érzésben fogom ünnepelni.”

— **Kossuth-ünnep és a kereskedők.** Tamási István és Izai Árpád hazafias kereskedők indítványára, eddig a következő kolozsvári kereskedők határozták el, hogy szeptember **18-én** üzleteiket *egész nap zárva tartják* :

Tamási Tamás és fia, Izai Árpád, Fogel Antal, Stein Bertalan, Dániel Antal, Jeszenszky Ferencz. Bányai Sámuel, és fia, Császár Dávid, Meskő L., Zsiri Mór, Medgyesi és Nyegrut, Püspöki Miklós, Scheffer András, Kassovits Fülöp, Akontz Sándor, Hirschfeld György, Neumann M. W. uth Miklós, Novelli L., Sárka Kristóf, Réthy Sándor és társa, Bittó Rezső, Sándor Ágoston és társa.

Reméljük e névsorból egyetlen egy hazafias kereskedő sem fogja magát ki venni.

— **Világítsunk!** Kolozsár város polgármestere Szvacsina Géza már napok elszólt felhívást intézett a város polgárságához, hogy szeptember **18-án** világítsák ki ablakaikat. A város első polgárának hazafias felhívását bizonyára örömmel fogadta mindenki s most már a lakosságon a sor, hogy a felhívásnak eleget tegyen.

Hisszük is, hogy holnap este tündöklő fényben fog ragyogni a város s a legszegényebb kunyhóban is meggyújtják a mécs világot.

— **Kossuth Lajos Tódor Budapest.** Kossuth Lajos Tódor tegnap d. e. 10 órakor érkezett meg a fővárosba a déli vasút pályaházában. Kossuth Lajos Tódor egyenes kérésére minden ünnepies fogadtatás elmaradt és a pályaudvaron csak Kossuth Ferencz a függetlenségi párt elnöke várta messze földről érkező öcséjét. A találkozás meglehetően volt. A két fivér áttölele és megcsókolta egymást. Azután kocsiba ültek és Kossuth Ferencznek József-körút 47 számú lakására hajtattak, ahol Kossuth Lajos Tódor itt tartózkodása alatt lakik. Kossuth Lajos Tódor Milanóból jött. A hosszú utat kissé kifárasztotta. Egyébként kitűnő színben van és látogatónak azt mondotta, hogy nagyon boldog, hogy ismét szülőföldjén időzhetik, bárcsak rövid ideig is.

— **Egy nagy asszony.** A szeptember 19-iki ünnepi menetben, gróf Károlyi Györgyné is részt fog venni saját négyesfogatán, házában kitűzi a nemzeti lobogókat, este pedig száz meg száz lámpa fényében fog ragyogni a Károlyi-palota. A nagy kort ért lelkes honleány kétségkívül vissza fog emlékezni ez estén egy 56 év előtti fák-

lyásmenetre, mikor Budapest polgársága, élén az egyetemi ifjúsággal, ezer fáklyával a Károlyi-palota elé vonult; a palota erkélyén két hölgy jelent meg, őket éltette a végtelen néparadat. E két hölgy Károlyi Györgyné és Bathányi Lajosné grófnők voltak s a fáklyászenét azért kapták, mert Kossuth védegylete érdekében az egész uri társadalmat felrázó mozgalom élére állottak. Az éljenző néptömeg közt ott volt a demokrácia legszenvélyesebb és hozzáférhetetlenebb előharcosa: Petőfi Sándor is és másnap egy költeményt adott ki Károlyi és Bathányi grófnőkhöz. Az egyetlen, melyet nagyuri néphez intézett s az elismerés hangján szól róluk. Károlyi grófné méltó maradt legnagyobb költőnk magasztalására: Kossuthot ünnepelni ime élte alkonyán is ifjú lélekkel és lelkesedéssel kész, mint 56 év előtt.

— **A csizmadia társulat kosoruja.** A kolozsvári csizmadia ipartársulat f. hó 13-án tartott választmányi ülésén azon érdemleges határozatot hozta, hogy a Mátyás király szobrának leleplezése alkalmával a talapzatra koszorút helyez, melyet illetékes helyen be is jelentett. Ezen határozatra azon indok is vezette a társulatot, mivel irataink tanúsága szerint Mátyás király adta meg a csizmadiaknak az első privilégiumot.

— **A „Székely Egyetemi Ifjak köre”** előkészítő bizottsága tegnap este tartotta Pálffy József elnöklete alatt értekezletét az Egyetemi Kör elnöki irodájában. Az egyik előadói tiszlet Szánthó Vitus töltötte be, ki terjedelmese ismertetésben terjesztette az előkészítő bizottság elé az E. K. kebelében megalakítandó székely ifjak körének mikénti szervezését, czélját és működési körét. A másik előadó Benke Antal pedig a megalakítandó Kör kolozsvári működési programját ismertette. Mindkét előadói előterjesztést az előkészítő bizottság dr. György Lajos, Péterffy Tibor és dr. Bodor Antal hozzájárulása után általánosságban elfogadta s a kör megalakítását elvileg kimondva a bizottsági ülés a további teendők megbeszélése után szétoszlott.

— **Javító vizsgálatok az Egyetemen.** A kolozsvári Ferencz József tud. egyetemen a szeptemberben tartandó javító- és potló vizsgálatok a napokban fejeződnek be. Így ma van az utolsó napja a jog- és államtudományi kar hallgatóinak a javító- és potló vizsgálatok letételére. A javító vizsgálatoknak befejezte után az előadások is kezdetűnek veszik. Az ünnepélyes megnyitót idejét még nem határozták meg.

— **Ki legyen a ref. pap?** A következő sorokat vettük: Az ev. ref. papválasztás ügyében népes érkezellet volt f. hó 14-én (vasárnap) a teológiai dísztermében. A város minden kerületéből összesereglett választók közül állt értekezlet elnöke Pokoly József, jegyzője Bessenyei Boldizsár volt.

Pokoly József teológiai tanár lendületes elnöki megnyitóban kifejtette, hogy ezen tekintélyes egyházközségnek kiváló képzettségű, munkabíró és tevékeny papra van szüksége, s a jelölésnél kellő körültekintésre intette a választókat.

Dr. Kocsikeméthy István theol. tanár szép szavakban ajánlotta megválasztásra Molnár Lőrincz, ez idő szerint is, kolozsvári ev. ref. lelkész, kit kiváló teológiai képzettsége, elismert szorgalma, szolgálatkészsége meggyőző modora miatt ezen állásra az összes pályázók közt legalkalmasabbnak talál.

Kovács Dezső ref. főgymn. tanár szintén Molnár Lőrincz mellett emelt szót. Ismeri — ugymond — gyermekkorát óta, tanuja volt azon becsületes szorgalomnak és kitartásnak, melyvel Molnár Lőrincz a papi pályára készült.

Nagy Ferencz és Pál János földészek szintén csatlakoztak az előző szónokok véleményéhez, kifejtették, hogy Molnár Lőrinczben mindannyian valódi lelkipásztort találtak, ki példás papi életet él, s hűveinek lelki szükségleteit mindig szíves örömmel szolgálja. Csak méltányosságot teljesít az egyház, ha ezen buzgó szolgáját egy jövedelmezőbb állásba helyezi.

Dr. Gidófalvi István kir. körjegyző, Hóry Béla árvaszéki elnök, dr. Széchy Akos polg. isk. igazgató, dr. Török Imre orvos, s még többek hozzájárulása után az elnök határozatilag kimondta, hogy az érkezellet Molnár Lőrinczét hivatalos jelöltjének tekint, s megválasztását az összes híveknek szeretettel és bizalommal ajánlja.

Az értekezlet a jelölt éltetésével lelkis hangulatban oszlott szét.

— **Meghívó.** Szeptember 7-én tartott értekezletünkben megállapodtunk volt abban, hogy a mint meghallgatjuk Irsay tiszteletes urat ördög-keresztúri templomában prédikálni, azonnal jelentést teszünk tapasztalatainkról papválasztó híveinknek. Megtörténvén hő vágyunk, beváltani óhajunk ígértünket s kérjük nt. atyáinkat, hogy csütörtökön délutáni 5 órakor szíveskedjenek, minél számosabban, magyar-utczai népisokla helyiségünkbe fáradni, hogy tapasztalatainkat közöljék.

Vajha összesen ott lehetünk volna és hallgattuk volna kiváló nagy papunk keneteljes szavait, bizonyonnyal egy sziv, egy száj lenne akkor, a mi egyházközségünk a 21-én történő nagy dolognál.

Kolozsárt, 1902. szept. 16. Atyafiságos tisztelettel: Szentgyörgyi Lajos.

— **Adókövetés.** Lapunk tegnapi számában megjelent ily című hírlapunk a következő felvilágosító sorokat vettük Lévy József városi adóhivatali főnök urtól:

Az „Ellenzék”-ben „Adókövetés”

ezimen egy hír jelent meg, melyben az áll, hogy a pénzügyigazgatóság felhívta a városi adóhivatalt, hogy az adózók érdekeinek megóvása szempontjából a tárgyalási sorrendnek egy kinyomatott példányát minden egyes adózónak vevény mellett kézbesítse. A városi adóhivatal e felhívásnak nem tett eleget, tehát csak ő az oka az adózók távolmaradásának. Ezekre vonatkozólag a következőket kell kijelentem:

F. év szept. 9-én délbén 12 órakor rövid uton kaptam a pénzügyigazgatóságtól a kimutatást a tárgyalási sorrendről, azon felkérés mellett, hogy azonnal nyomattassam ki a hirdetőment, miután a tárgyalás 16-án kezdetét veszi. En 9-én délután a kimutatást magam elvittem a nyomdába, ott hozzáfogtak és szeptember 11-én reggel a hirdetések ott voltak a hivatalban készen kinyomtatva 300 példányban. A hivatalos felhívást pedig a pénzügyigazgatóságtól szept. 11-én kaptam, melyben felhív, hogy a tárgyalási sorrendet minden egyes aláíróknak küldjem meg, tehát akkor mikor mára hirdetések ki voltak nyomva, de csak 300 példányban, a miből nem jutott, hogy 3011 adófizetőnek juttassak egy-egy példányt.

Ámbár törvény nem írja elő, hogy minden egyes adózó a tárgyalás idejéről értesítessék, de méltányosságból hivatalunk mindig megtette, de most képtelen volt rá, mert most a III. osztályu kereseti adó lajstrom nem utca, hanem foglalkozás szerint van szerkesztve s miután a lajstrom 3011 egyént tartalmaz, szept. 11-től szept. 15-ig, tehát 5 nap alatt kiírni 3011 egyének értesítést, azt kerületenként, utcaszorra és házásszám szerint szedni és kézbesíteni: *képtelenség* volt. Így az értesítések mellőzése *nem a városi adóhivatalon mult*, mert ha a pénzügyigazgatóság korábban intézkedik, akkor képesek lettünk volna az értesítéseket minden egyes adózónak megküldeni.

Megjegyezni kívánom még azt is, hogy folyó év szept. 11-én reggel a helyi lapoknak küldttem a tárgyalási sorrendet magában foglaló hirdetőmentybol egy-egy példányt, de azt egy lap sem közölte.

A mi a cikkben érintett bizalmi férfiakai illeti, az értesítést Kilin Miklós és Philippi Gyulának még e hó 14-én megírtam, a szolgának átadtam kézbesítést végezt, de a szolga a kézbesítést elhanyagolta és ezért ma 91—1902. adófőnöki szám alatt a polgármester urnak panaszt tettem, s kértém a megbüntetését.

Hogy tehát e dologban nem a városi adóhivatal hibás, azt bőven beigazoltam. Kolozsárt, 1902. szept. 17.

Lévy József,
v. adóhiv. főnök.

— **Mária kilenczed.** A következő értesítést vettük: A boldogságos Szűz, nazákn Nagyszonyának tiszteletére, a helybeli Minorita templom (Deák Ferencz-utca) rendezett Mária kilenczednek hatodik litániája szombaton f. hó 20-ikán este 6 órakor tartatik, mely alkalommal a Szent beszédet föliszt: dr. Hirschler József róm. kath. lelkész fogja mondani.

— **Polgártársaink figyelmébe.** Már tegnap említettük, hogy a III. osztályu kereseti adók kivételét e hó 16-án kezdte meg a bizottság. A tárgyalások a vigadó nagy termében tartatnak s jól teszi mindenki, a ki érdekelve van, ha megjelenik a tárgyaláson, mert esetleges kifogásait ott rögtön megeheteti.

Holnap a bérkocsisok, személyfuvarosok, biztosítási ügynökök kereseti adóját fogják tárgyalni.

Szombat a bodegások, bor- és sör kereskedők, borkereskedők, bórind készítő és árusítók, cement gyárosok, aszfalt és mükő öntők, czim- és czézfestők, cipészek és cipőraktárosok, czukrárszok és czukorka készítő adója kerülnek tárgyalásra.

A tárgyalások mindég reggel 8 órakor kezdődnek.

— **Brassóvármegye a Mátyás-ünnepen.** A kolozsvári Mátyás-szobor leleplezési ünnepélyén Brassóvármegye gr. Lázár István főispán vezetés mellett dr. Jekel Frigyes alispán és Hiemesch Ferencz polgármesterből álló küldöttséggel fogja magát képviselni.

— **Suchard csokoládé gyáros nem ismeri Magyarországot.** Egy hazafias kolozsvári kereskedőtől panaszos levelet kaptunk. E levélre egy kép volt ragasztva. Király ő felsége képenek feje fölött:

„Cacao Suchard felirat van:

A kép alatt keretben ez a felirat:

FRANZ JOSEPH
Kaiser von Oesterreich
Ungarn. 18. 8. 1830.

Alatta csokoládé csomagocskák tartkiják a „császár” arczképét. Ez a külföldi ur nem akarja tudni, hogy Marországnak császára nincsen, hanem csak apostoli királya van. Pedig a magyar király pénzével igyekeznek növelni a vagyonát. Miután minden hazánkba juttatott küldeménye a magyar nemzetet sérti s a magyar állam közjogába ütközöt sérelmet képez, felhívjuk kereskedőinket, hogy feltétlenül utasítsák vissza e czég küldeményeit. Van Fiumében magyar kakaó és csokoládé gyár, hozasson onnan minden kereskedő. Pártolni kell a magyar ipart.

A levelet egyuttal áttettük a postaigazgatósághoz, hogy illetékes helyen a szükséges lépéseket tegye meg arra nézve,

hogy a postai szállítás a magyar állam területén e czég küldeményeitől vonassék meg.

— **Az elevenen elnyelt fül.** Régi ellenségek voltak Mező-Bándon Bonta Juon és Paskuj György ottani lakosok, mely ellenségeskedés a napokban nagyon is kézzel foghatóan nyilvánult meg. Ugyanis Bonta Juon kedélyesen ült Mező-Bánd egyik korcsmájában egy adag pálinka mellett, miközben oda vetődött ellensége, Paskuj György, ki Bontához ment s azt sugva fülébe: „szeretlek” és fülét leharapta. A korcsmából nyomban a körvörösért szaladtak, ki a helyszínére érkezvén, kereste a leharapott fület, hogy helyére visszavarja. Paskuj majdnem egy negyed óráig nézte ezt egykedvűen, mikor megkérdezte „Mit keresnek?” Erre az orvos értésére adván, hogy a leharapott fület keresik. Paskuj megnyugtatólag válaszolt: azt ugyan ne keressék, mert az már a gyomromban van. Mikor pedig tettének okáért a csendőrök is kezdték Paskujt faggatni felhóvzván, hogy így Bontának az orrát is leharaphatta volna, erre meg azt felelte, hogy azt azért nem tette, mert Bonta náthás volt. Különbén e kedélyes feleleteknek a bíróságnál is lesz folytatása.

— **Kolera Grácban?** Bécsből telefonálják a lapoknak: A Wiener Mittag-szetting híradása szerint a grácia irgalmasok kórházában néhány nap óta egy nagybeteg ember ember fekszik, a kin a kolera tünetei mutatkoznak. A beteget a tartományi közegészségügyi tanács megbízottján s a városi tisztiorvoson kívül számos orvos figyeli meg. A hatóság a legszörűbb óvintézkedésekről gondoskodott. Az esetet Grácban eddig eltitkolták. A N. Fr. Presse Grácban történt tudakozódásra azt az értesítést kapta, hogy a Mittagszeitung értesítése valótlán.

Szerkesztőségi üzenet.

M. J. urnak. M. Várhely. A küldött cikket köszönjük. A Kossuth-ünnepnek lefolyása után közöljük. A lap megy.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” táviratai, telefonutódításai: és sürgöny-levelei.

Szerbek ügyelese.

Budapest, szept. 17.

A horvát kormány által betiltott szerb gyűlést szeptember 25-én Ujvidéken fogják megtartani, miről dr. Krassojewits, a ki az e tárgyan megtartott előkészítő konferencián elnököl, már értesítette a három szerb politikai lap szerkesztőségét. A napirendet következőleg állapították meg: 1., A gyűlés megalakulása. 2. A zágábi események bírálata és határozatközzet e tárgyan.

A kormány újabb birtokvásárlása.

Budapest, szept. 16.

Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter már régóta tervezi, hogy a kisgazdák helyzetén nagyobb földterületek megvásárlása és parcellázása által segíteni fog. Most hasonló czélból a Pozsony megyei 1600 holdas csákyáni pusztát vásároltatja meg, hogy azt teljes felszereléssel könnyű fizetési feltételek mellett a kisgazdáknak átengedje. A birtok jelenleg a zirci apátsághoz tartozó cisztercita rend tulajdona, mely azt az idei termésrel együtt nagyon méltányos feltételek mellett engedi át a földmívelésügyi kormánynak s mivel a birtok Pozsonyhoz való közelségénél fogva is a parcellázásra föltöte alkalmas, már a közeli napokban a miniszterium és az apátság között minden bizonnyal létrejön a szerződés a birtok átadására nézve. A tárgyalások ez ügyben Darányi Béla miniszteri osztálytanácsos, továbbá a jogügyek igazgatója, valamint a zirci apátság megbízottai között tegnap befejezést nyertek.

Az olasz bor ellen.

Budapest, szept. 17.

Az olasz bor vám klauzula ellen megindult országos mozgalom mind szélesebb körökben terjed. Borsod vármegye törvényhatósága tegnap foglalkozott a kérdéssel és hivatkozva már előzőleg elfogadott határozatára, kijelentette, hogy a kiszívtárgott hírekkel szemben köteles felszinnen tartani a dolgot amiért is felhívja a törvényhatóságokat, hogy a bor vám klauzula eltörlése érdekében intézzenek feliratot a képviselőházhoz. A gyorok hegyaljai bortermelők szeptember 28-ára nagy népgyűlést hívtak össze, melynek vezetésére Molnár Akos országgyűlési képviselőt, az országos mozgalom vezetőjét kérték fel.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

MAGYARY MIHÁLY.

Faeladási hirdetés.

Az erdélyi róm. kath. status Kolozs- és Szilágymegye területén fekvő nagymási öszt. alap uradalmában, az ezen uradalomhoz tartozó és Kolozsmegye: Nagymási, Bábon, Nyires és Cold, valamint Szilágymegye: Kásapatak és Nagyajtölz községek határában levő erdőreszekben 79.063 szál tölgyfa kerül eladás alá és pedig:

Erdőfész.	Mellmagassági tűméről centiméterekben.												Összesen.
	31—40	41—50	51—60	61—70	71—80	81—90	91—100	101—110	111—120	121—130	131—140	141—150	
Nagyalmás	27964	7427	2212	579	170	78	32						38462
Bátony	527	81	32	9	5	4	3						661
Nyires	17420	5545	1355	493	168	45	21						25027
Czold	4306	2006	630	213	60	27	6						7251
Késcsatak	4180	1050	344	74	25	10	5						5688
Nagyrajtoz	1121	508	206	33	30	8	2						1974
Összesen	55521	16617	4759	1467	458	172	69						73063